

אותו לבית העשוי משיש, וקרעו לכריסיה פתחו לו את הבטן.⁽¹⁴⁾

הוא מפקו מיניה דיקולי דיקולי התרבא, הוציאו לו מהבטן סלים מלאים שומן, לפי שהיה בעל בשר מאוד, ומותבי בשמשא, הניחו אותם בשמש, בתמוז ואב, כדי לנסות אם יסריח וירום תולעים. ולא מסרחי!

ומקשינן: כל תרבא נמי לא פריח! הרי כל שומן בדרך כלל לא מסריח אלא אם כן הוא ביחד עם בשר?

ומשנינן: כל תרבא אמנם לא פריח, אך שורייקי סומקי, הגוונים האדומים שבו שהם מין בשר, מסריח. הכא, אצל רבי אלעזר ברבי שמעון, אף על גב דאיכא שורייקי סומקי לא מסריח.

קרי אנפשיה קרא רבי אלעזר ברבי שמעון על עצמו את הפסוק בתהלים [טז ט] "אף בשרי ישכון לבטח!"⁽¹⁵⁾

ואף רבי ישמעאל ברבי יוסי מטא כי האי מעשה לידיה, הגיע מעשה כזה לידו, שמינה אותו המלך לתפוס גנבים ושודדים.

פגע ביה פגש אותו אליהו.

אמר ליה אליהו: עד מתי אתה מוסר עמו של אלהינו להריגה!

אמר ליה רבי ישמעאל ברבי יוסי: מה אעביד, מה עלי לעשות?! שהרי הרמנא דמלכא, ציווי המלך, הוא.

אמר ליה אליהו: אבוך ערק, אביך ברח לאסיא. את ערוק אתה ברח ללודקיא. כדי שלא תצטרך למלאות את מצות המלך.

כי הוה מקלעי, כשהיו נפגשים, רבי ישמעאל ברבי יוסי ורבי אלעזר ברבי שמעון בהדי הדדי, ביחד, ועמדו פנים אל פנים, הוה עייל בקרא דתורי ביניהו, היה יכול לעבור שור ביניהם, תחת כריסם, ולא הוה נגעה בהו. והשור לא היה נוגע בהם, מרוב שהיה כריסם כל כך גדול.

אמרה להו החיא מטרוניתא שרה נכרית: בניכם אינם שלכם! שאינכם יכולים להזדווג עם נשותיכם.

אמררו לה: שלהן, כריסן של נשותינו, גדול משלנו.⁽¹⁶⁾ [פירוש אחר: תאותה של אשה

שגופו יתקרב ויכלה מהר כדי שיקל דינו אבל צדיק גמור לא די שנפשו קיימת לנצח ומתענגת על רוב טוב בגן עדן אלא שגם גופו בקברו ישכון לבטח בנחת ובעונג כמו שאמרו חז"ל שאם מזכירים הלכה בשמו שפתיו דובכות בקבר, ובירושלמי נאמר שהוא מתענג מזה כאילו שותה יין קונדיטין. לכן שמח רבי אלעזר ברבי שמעון שהובטח לו שגם גופו יזכה להתקיים בקברו. עייני יצחק.

16. ואם כן, אף עם אדם אחר אינן יכולות

לא בטלו דין ארבע מיתות בית דין. תוס' בסוטה [ח ב] ד"ה מי.

14. לכאורה הרי אסור לאדם לחבול בעצמו. וצריך לומר שלצורך גדול מותר, וכאן היה זה לצורך כדי להניח דאגתו. "הערות".

15. כתוב בזהר הקדוש שאחר שהגוף נרקב וכלה בקבר אז כבר הוקל דין הנפש שעיקר חומר העונש והדין הוא רק בשעה שהגוף בקיומו. וכל זה באדם חוטא שטוב לו יותר